

Wij zijn lamme burgers

Theater Laura van Dolron neemt geen blad voor de mond in 'Wij'.

Wij

Laura van Dolron

★★★★☆

Op reis tot 29 nov,
in april in Brussel
en Dendermonde

Alles wat theater hoort te doen, doet Laura van Dolron graag anders. Ze hult zich niet in metaforen, maar zegt direct waar het op staat. Ze stelt geen vragen, maar gaat voluit voor de antwoorden. Eigenlijk zijn haar voorstellingen redevoeringen: uitgesproken ideeën op een podium, even zoekend als overtuigend. Niets in de handen, niets in de mouwen.

Die directheid tonen alleen al haar titels. *Liefhebben* ging over de liefde voor elkaar. En nu gaat *Wij* over wie wij zijn. Wat hebben we allemaal gemeen? Bestaat er nog zoiets als een wij-gevoel? En wat willen we daarmee aانvangen?

Dat zijn natuurlijk veel te grote vragen voor één solo, maar het typeert Van Dolron dat ze het toch probeert. Dat móét ze doen, zegt ze. Want tussen *Liefhebben* en *Wij* heeft ze een dochter op de wereld gezet. 'Ik ben bang

dat het woord "goed" in haar leven geen morele betekenis zal hebben, maar alleen een esthetische en een economische: een goede baan, een goed figuur.' En dus wil Van Dolron het weer over waarden hebben. Waar staan wij voor?

Haar zoektocht naar positieve antwoorden is van korte duur. Die 'wij', dat blijkt vooral lanterfantanten op de bank voor dwaze televisie, onze woede ontzenuwen met wellness en nee stemmen bij referenda. Lamme burgers zijn we. Gevangen in elk ons eigen 'ikje', afgeknepen van de grote 'wij'. Van de yoga tot de bioknop van de wasmachine.

Waar theater liever niet preekt, kiest Van Dolron voor de por en de pook. Maar zo hard haar tekst fulmineert, zo rustig blijft ze zelf op scène. Ze zet zichzelf ook mee in het bad, dat helpt. Die dagelijkse herkenbaarheid beperkt haar nagestreefde brede 'wij' wel tot een witte middenklasse, maar daarin ligt ook haar finale antwoord. Wat wij delen, is dat we niet meer weten wie we zijn. De grote prestatie van *Wij* is dat daar vooral troost uit spreekt. Een must.

WOUTER HILLAERT

Laura van Dolron: niets in de handen, niets in de mouwen.